

Sygn. akt V KK 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 lutego 2014 r.,
sprawy I. O. o wyrok łączny
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w J.
z dnia 23 lipca 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 21 marca 2013 r.

p o s t a n o w i ł

I. oddalić kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną;

II. zwolnić skazanego I. O. od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;

III. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adv. M. K., Kancelaria Adwokacka w J., kwotę 442, 80 zł (czterysta czterdzieści dwa i 80/100 złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. rozpoznając kwestię orzeczenia kary łącznej w zakresie skazania I. O. kilkoma odrębnymi, prawomocnymi wyrokami, orzekł w dniu 21 marca 2013 r., w sprawie ... 1107/12, o połączeniu wyrokiem łącznym trzech

kolejnych skazań – i na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. określił wobec niego łączną karę pozbawienia wolności w rozmiarze 2 lat i 4 miesięcy. W pozostałej części, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie umorzył, stwierdzając na mocy art. 576 § 1 k.p.k., że wyroki nie podlegające połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

Apelacje od tego wyroku wnieśli skazany oraz jego obrońca. Po ich rozpoznaniu, Sąd Okręgowy w J., wyrokiem z dnia 23 lipca 2013 r., w sprawie ... 310/13, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając obydwie apelacje za oczywiście bezzasadne.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. w zw. z art. 526 § 1 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1/ rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 53 § 2 k.k. i art. 571 § 1 k.p.k. poprzez błędną wykładnię wyrażającą się w uznaniu, iż warunki rodzinne i majątkowe skazanego oraz wcześniejsze opinie z okresu odbywania kar pozbawienia wolności nie mają żadnego znaczenia przy kształtowaniu wysokości kary orzekanej wyrokiem łącznym, zaś okoliczności tego rodzaju mogą mieć znaczenie dopiero w ewentualnym postępowaniu wykonawczym lub postępowaniu ułaskawieniowym;

2/ rażące naruszenie przepisów postępowania, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 457 § 3 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. poprzez brak dostatecznego ustosunkowania się w uzasadnieniu wyroku do zarzutów apelacji, w szczególności poprzez brak wyjaśnienia, dlaczego Sąd odwoławczy uznał za pozbawiony podstaw zarzut nieuwzględnienia przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej stanu rodzinnego i majątkowego I. O.;

3/ rażące naruszenie przepisów postępowania mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k., art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k., art. 458 k.p.k., art. 452 § 2 k.p.k. i art. 571 § 1 k.p.k., poprzez zaniechanie zażądania z Zakładów Karnych, w których skazany wcześniej odbywał kary, opinii o jego osobie oraz informacji o aktualnym stanie rodzinnym i majątkowym skazanego, pomimo istnienia obiektywnie uzasadnionej potrzeby w tym zakresie;

4/ w konkluzji obrońca wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w J. w postępowaniu odwoławczym.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w J. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego I. O. okazała się oczywiście bezzasadną i podlegała oddaleniu w trybie z art. 535 § 3 k.p.k.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że orzeczona wobec skazanego I. O. kara łączna mieści się w przewidzianych i określonych w przepisach granicach i stanowi całościową ocenę jego zachowania, będąc właściwą i celową reakcją na popełnione przez niego czyny. Sąd odwoławczy wskazał wyraźnie, że Sąd Rejonowy kształtując karę łączną uwzględnił opinię o skazanym z zakładu karnego z dnia 4 stycznia 2013 r. i rozważył także istnienie związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami. W niniejszej sprawie Sąd I instancji uznał, że wystarczającą jest ostatnia opinia o skazanym i nie zachodziła potrzeba uzyskania dodatkowych wywiadów w tym zakresie. Chociaż w istocie rzeczy opinia ta była zaledwie przeciętna, Sąd dostrzegł wszystkie jej pozytywne elementy i uwzględnił ją na korzyść skazanego. Zgodnie z treścią art. 571 § 1 k.p.k., Sąd w razie potrzeby zwraca się do zakładów karnych, w których skazany przebywał o nadesłanie opinii o zachowaniu się skazanego w okresie odbywania kary, jak również o warunkach rodzinnych, majątkowych i co do stanu zdrowia skazanego oraz danych o odbyciu kary z poszczególnych wyroków. Wystąpienie przez Sąd o tego rodzaju opinię do zakładu karnego nie jest obligatoryjne, lecz pozostaje w gestii Sądu. Co prawda, zachowanie skazanego w czasie wymierzania kary łącznej może mieć znaczenie dla wymiaru kary, podobnie jak i jego sytuacja rodzinna, majątkowa oraz stan zdrowia, to jednak okolicznościom tym nie można nadawać nadmiernego znaczenia (*por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 listopada 2006 r., II AKa 218/06, KZS 2006, Nr 12, poz. 23*). Trzeba w tym miejscu również podkreślić, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż racjonalizacja kary orzekanej jako kara łączna w wyroku łącznym, nie musi być rozumiana wyłącznie jako łagodzenie i mieć charakter jednokierunkowy (*por. wyrok*

Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2007 r., II KK 96/07, OSNKW 2008, z. 1, poz. 6). Z oczywistych względów możliwości indywidualizowania kary łącznej nie doznają innych ograniczeń niż określone w ustawie granice wymiaru kary. Z tego powodu obowiązkiem sądu jest stosowanie ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, z uwzględnieniem całokształtu czynów przestępnych i przedmiotowo-podmiotowych relacji łączących te czyny.

Reasumując należy podkreślić, że Sąd odwoławczy w sposób wyczerpujący odniósł się do podniesionych w tym zakresie zarzutów apelacji, akceptując w pełni stanowisko Sądu I instancji. Trafnie Sąd odwoławczy wykazał, iż przy wymiarze kary zostały uwzględnione wszystkie przesłanki mające wpływ na jej właściwe ukształtowanie, w tym związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy pomiędzy wszystkimi przestępstwami prawomocnie przypisanymi skazanemu.

Ma też rację prokurator, gdy w pisemnej odpowiedzi na kasację podnosi, że w istocie rzeczy kasacja stanowi próbę wzruszenia prawomocnego wyroku poprzez kwestionowanie zasadności ustaleń faktycznych Sądu, zwłaszcza w zakresie „prawidłowej i słusznie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wyroku łącznym”.

Mając te wszystkie okoliczności na uwadze oddalono kasację obrońcy skazanego, a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. skazanego I. O. zwolniono od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.

O wynagrodzeniu dla obrońcy skazanego, adwokat M. K., Kancelaria Adwokacka w J., za sporządzenie i wniesienie kasacji, rozstrzygnięto na podstawie § 2 ust. 3 i § 14 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.